

Sense gol no hi ha premi

El Llagostera perd embranzida i la imbatibilitat a l'estadi Palamós per culpa d'una única diana del Saragossa

Sense gol no hi ha premi

ROBERT GÜELL PALAMÓS

Superat el primer mes de competició, el Llagostera podia presumir d'estar imbatut com a local, en la nova casa de Palamós. La victòria contra el Leganés i l'empat davant l'Osasuna havien ofert unes

sensacions positives que compensaven la mala imatge que l'equip va tenir contra el Las Palmas i el Recreativo. A Huelva, l'equip va encaixar la segona derrota. Ahir va arribar la tercera, la primera com a local. A diferència de les altres desfetes, en el partit d'ahir l'equip de Santi Castillejo va merèixer puntuar. Va buscar amb més intenció la porteria rival, però sense l'encert necessari. Va faltar gol i el Llagostera ho va pagar massa car.

Per ocasions creades, ambdós equips podrien haver fet més d'un gol. Els gironins, per falta de punteria. Els aragonesos, per les aturades de René. Les dues primeres accions de perill del partit, creades per Enric Pi, podrien haver fet moure la casella local del marcador. Exercint des del lateral esquerre, Pi va fer una assistència a l'espai cap a Imaz que va acabar amb un xut del lleidatà. La pilota no va anar entre els tres pals. Tampoc va tenir fortuna Óscar Rico en una acció similar. Va entrar amb avantatge dins l'àrea però tampoc va trobar la porteria de Whalley. El seu xut va anar massa creuat.

La voluntat era tenir la possessió de la pilota, dominar sobre el Saragossa i oferir el mateix nivell d'equip competitiu que el que es va mostrar davant el Leganés, l'Osasuna i el Barça B. El domini, però, va fer-se intermitent ben aviat i els blaugranes no van tornar a veure porteria fins al minut 38, quan una acció a pilota aturada va acabar amb una mala rematada de Jordi López quan ho tenia tot a favor. Juanjo va arribar a pescar la pilota però Whalley va ser ràpid i va capturar l'esfèrica.

En aquell moment, el Llagostera ja es estava obligat a marcar. Havia perdut la cara al partit per culpa del gol d'Eldin a la mitja hora de joc. En una jugada sorgida per la banda dreta, la centrada va acabar amb un rebuig de la defensa cap al segon pal. Eldin, amb espai, va assistir cap a Borja Bastón i aquest va rematar a plaer, ben a prop de la línia de gol i d'on es trobaven els 200 aficionats del Saragossa. La defensa blaugrana va protestar un possible fora de joc, però ja no hi havia res a fer. L'àrbitre havia donat per vàlid el gol i tocava remuntar. Fet que no s'havia ni s'ha aconseguit fins al moment en aquest curs.

La capacitat de reacció era necessària. Calia recuperar l'esperit de sacrifici, lluitar cada pilota i mostrar l'entrega

realitzada la setmana anterior al Miniestadi. A diferència d'aquells duels, ahir no estava sobre el terreny de joc Eloy Gila (baixa per precaució). Imaz i Juanjo, les referències d'ahir en atac, no disposaven d'opcions clares ni tampoc podien baixar amb excessiu encert les pilotes aèries. Rico i Tarradellas, a les bandes, no tenien suficient profunditat i el doble pivot format per Jordi López i Diego Rivas no mostrava ambicions ofensives.

Al partit li faltava ritme i Santi Castillejo va fer entrar, en la segona meitat, els tres jugadors més ofensius que tenia a la banqueta. El primer va ser Robert Simón. Masó tenia molèsties al turmell i Tarradellas va endarrerir la seva posició al lateral. El jove badaloní, en el seu tercer partit a Segona A, va aportar aire fresc a l'equip. Les seves jugades per la banda dreta tenien voluntat de fer mal. Ganes de marcar també les tenien Sergio León i Querol, els altres dos suplents que van entrar al terreny de joc. No es quedava curt el davanter visitant Willian José. El jugador cedit per Reial Madrid va protagonitzar un bon nombre d'accions en atac i no es va cansar de buscar el seu espai entre Ruymán i Alcalá.

Amb l'aposta ofensiva dels locals, el partit va trencar-se. El Llagostera buscava l'empat i, per fer-ho, arriscava i deixava un bon forat a l'esquena de la defensa. Els de Víctor Muñoz no ho sabien aprofitar, però tampoc perdien el control del partit. Es mostraven sòlids al darrere i no deixaven de mirar la porteria d'un René que va mostrar-se encertat en un bon nombre d'accions. Fins i tot, aturant un penal a Eldin. No va ser el millor llançament de penal (xut ras i fluix) ni la millor aturada (simple estirada a la dreta), però el Saragossa no havia sentenciat. Això va donar vida al Llagostera, que va fer l'empenta necessària per tornar a localitzar la porteria rival. Just després de la pena màxima -per una caiguda del mateix Eldin, molt protestada per la parròquia local- Sergio León va disposar d'una doble ocasió. Els seus xuts van topar amb Whalley. Juanjo tampoc va estar encertat. Li va faltar poc per introduir la pilota dins la porteria, en una rematada d'oportunista. Un cop de cap del davanter càntabre també va anar fora. El Llagostera ho havia intentat, però una cosa és clara: sense gol no hi ha premi.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/09/28/gol-no-hi-ha-premi/689729.html?utm_source=rss